

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1106

25.05.2024 (135)

Michael Kühnen

A doua revoluție Volumul II: Statul popular

Partea 3

Ideea de imperiu

Există o legătură străveche între națiunile din Vest și cele din Est: Ideea de imperiu.

Timp de secole, puterea de fier a legiunilor romane a asigurat unitatea regiunii mediteraneene. Chiar și după prăbușirea Imperiului Roman, ideea de imperiu a rămas vie - cel puțin ca idee a unității occidentale. Purtătorii ei au devenit cele mai puternice rase europene - în partea romană de vest triburile germanice, în zona romană de est, după căderea Bizanțului, slavii. În vest, a luat naștere Sfântul Imperiu Roman de Națiune Germană, Primul Imperiu German; în est, imperiul țarilor ruși, care au numit Moscova a treia Romă și au purtat ca simbol vulturul bizantin cu două capete.

Popoarele germanice, slavii, romanii, arabii, perșii și otomanii sunt purtătorii comuni ai unei viitoare unități a acestei regiuni. Islamul ca liant între popoarele din Orient, reislamizarea în Persia, unitatea rasială a popoarelor germanice și cea a slavilor conduc, de asemenea, la ideea de imperiu acele părți ale lumii europene și orientale care nu au fost cândva conduse de Roma.

Chiar dacă unitatea vechii lumi a rămas distrusă până în ziua de azi, după căderea

Imperium Romanum, s-au făcut încercări repetate de a o remodela:

În a doua jumătate a primului mileniu al erei noastre, arabii au unificat întreaga zonă sudică a regiunii mediteraneene și au avansat până la Bizanț în est, actualul Istanbul, și până în sudul Franței în vest. Această invazie a amestecat rămășițele tradiției romane cu noua cultură înaltă arabă din Europa. Semnul cel mai vizibil al acestei fertilizări culturale este utilizarea cifrelor arabe până în zilele noastre. În ceea ce privește literatura, limba și știința, este greu de imaginat istoria intelectuală europeană fără influența arabă.

Moștenitorii imperiului lumii arabe au fost otomanii, care au cucerit Bizanțul și l-au transformat imediat în capitala imperiului lor. Cucerirea celei de-a doua Rome nu s-a încheiat aici:

Abia înainte de Viena, o armată europeană a reușit să îl învingă pe sultanul turc, care se simțea succesorul împăraților romani de răsărit. Cu toate acestea, până la sfârșitul secolului al XIX-lea, otomanii au dominat mari părți din sud-estul Europei. În Primul Război Mondial, germanii și otomanii au devenit aliați și, în ciuda slăbiciunii sale militare și politice, Turcia, care încă stăpânea toată Arabia, a fost un aliat loial, curajos și hotărât al Imperiului German. O victorie germană în Primul Război Mondial, ca și în cel de-al Doilea Război Mondial, în care arabii au fost aliați cu noi, ar fi unificat Mediterana pentru prima dată după secole.

Dar nu numai din Orient s-au făcut încercări de refacere a unității lumii sub influența ideii romane de imperiu:

- Țării, în calitate de succesori ai împăraților romani de răsărit din Bizanț, au promovat panslavismul, adică eforturile de unificare a rasei slave în Europa de Est, și nu au uitat niciodată pretențiile lor față de Bizanț și de accesul la Mediterana. Chiar și astăzi, aceasta este o constantă a luptei imperiale, rusești pentru putere, pe care nici măcar bolșevismul - deși din motive diferite - nu a schimbat-o.

- Creștinismul catolic, care a stat la baza întregii culturi și dominații medievale, se numește încă "romano-catolic" și cere supunerea față de Pontifex Maximus, episcopul Romei. Numeroasele cruciade mari și mici nu numai că au forțat temporar așa-numitele "Locuri Sfinte" din Palestina sub puterea occidentală romană, dar au subjugat chiar și Bizanțul pentru o vreme.

Napoleon, care s-a autointitulat succesorul lui Carol cel Mare și s-a autoproclamat împărat al Occidentului, nu numai că a purtat război în Egipt, dar i-a dat fiului său titlul simbolic de "rege al Romei" și a revendicat astfel pentru el și pentru moștenitorii săi de pe tronul imperial domnia în tradiția romană.

Cu toate acestea, moștenitorii reali ai Imperiului Roman au fost și sunt popoarele germanice. Sfântul Imperiu Roman al Națiunii Germane a existat până în 1805. Atât cel de-al doilea Imperiu al Hohenzollernilor, cât și cel de-al treilea Imperiu au luptat fără succes pentru un mare imperiu mondial care, în caz de victorie, ar fi cuprins Europa de Vest și de Est, Turcia, Persia și Arabia sub dominație germană - cu alte cuvinte, zona pe care o considerăm și astăzi habitatul poporului nostru. Chiar dacă poate că doar câțiva au mai fost conștienți de acest lucru: **această bătălie ne-a plasat și ne plasează în tradiția milenară!**

Vremea expansiunii violente a puterii, a marilor cuceritori, a trecut. Timp de secole, arabii și otomanii, slavii, romanii și triburile germanice s-au străduit, conștient sau inconștient, să întemeieze cu forța un imperiu mondial, precum cel al romanilor, și să restabilească astfel vechea unitate. Astăzi, noi, național-socialiștii, reprezentăm ideea Reich-ului, care ne va permite într-o zi să urmărim din nou politica puterii mondiale și să sfidăm puterea sionismului. Dar până acum a devenit vizibilă doar o singură fundație pentru unitatea raselor și popoarelor de pe globul roman: Istoria comună din antichitate și încercările constante de a restabili unitatea pierdută.

Desigur, numai acest lucru nu este suficient. Nicio politică actuală nu poate fi construită pe o perioadă de mult apusă, de care doar câțiva mai sunt conștienți. Așadar, care sunt interesele și obiectivele comune ale popoarelor menționate?

1. Sionismul - lupta împotriva dușmanului comun mondial.

Nimic nu favorizează și nu întărește prietenia dintre popoare și rase mai mult decât un dușman comun. Principalul dușman al tuturor popoarelor din regiunea euro-arabă este însă sionismul, care, prin proclamarea internaționalismului, a capitalismului și a comunismului, încearcă să înrobească națiunile care se trezesc.

Fie că ne place sau nu :

O Germanie național-socialistă reînnoită, care să unească națiunile Europei într-o comunitate ariană de popoare, va vedea inevitabil sionismul ca pe un dușman înverșunat în fața sa. Prin urmare, toate popoarele albe și germanice din Europa de Vest sunt umăr la umăr în lupta antisionistă pentru libertate și cunosc necesitatea unității tuturor forțelor naționale.

Acest lucru este valabil și pentru popoarele slave din Europa de Est. În unele dintre ele - de exemplu, polonezii, românii, croații și rușii - trăiesc puternice curente antisemite a căror forță nu poate fi ignorată nici măcar de guvernele comuniste.

Nu este sarcina noastră să dictăm ordinea politică națiunilor din Europa de Est.

Dar, bineînțeles, urmărim cu simpatie toate eforturile pentru libertate în sfera de putere comunistă. După eliberarea lor, aceste națiuni vor căuta probabil o cale politică comună către o nouă ordine, a cărei bază va fi antisionismul - gândit întotdeauna și ca anticapitalism și anticomunism - și unitatea slavă - panslavismul.

Nu dorim să dictăm sau să impunem nimic acestor popoare - ei își vor modela destinul în propria libertate și suveranitate națională. De asemenea, ei vor trebui să decidă în mod independent dacă marea putere slavă - Rusia - rămâne sau nu puterea supremă. Dar pe baza unității slave, care a recunoscut destinul comun al tuturor albilor și se întoarce împotriva ciumei mondiale, se poate contura Noua Ordine în întreaga Europă și se poate realiza ideea de imperiu.

Oricine a studiat puțin curente de opoziție, mai ales în Uniunea Sovietică, știe că acestea nu sunt vise și speculații deșarte: Există un naționalism rusesc care are multe puncte de contact cu ideile fasciste și național-socialiste. Iar acest naționalism rusesc, ale cărui fundamente sunt conștiința rasială albă, panslavismul și antisionismul, este probabil cea mai puternică mișcare de opoziție din URSS în prezent. În acest context, mă refer mai ales la "Manifestul patrioților ruși", care circulă în clandestinitate din 1971.

Națiunile rămase din habitatul euro-arab - otomanii, perșii și arabii - sunt unite de legătura comună a religiei islamice. Islamul este cea mai puternică forță spirituală și politică din această regiune. Islamul este aliatul natural al unei Europe național-socialiste!

Nimeni nu trebuie să învețe națiunea arabă despre antisionism. Furtul de pământ evreiesc în Palestina doare prea tare. Și în Iran și Turcia, influența tot mai mare a islamului duce la un front mai puternic împotriva sionismului. O Germanie național-socialistă va găsi peste tot prieteni loiali și de încredere, deoarece - spre deosebire de Uniunea Sovietică de astăzi - sprijinirea acestor popoare în lupta lor antisionistă este o chestiune care ne este aproape de inimă. Nu poate exista nicio îndoială cu privire la sinceritatea și fermitatea dușmăniei dintre național-socialism și sionism!

Național-socialismul unește popoarele Europei de Est și Vest, Islamul pe cele din Orient. Ambele recunosc în sionism inamicul lor cel mai periculos. Aceasta este cea de-a doua paranteză care leagă spațiul de viață euro-arab.

2. frontul mondial naționalist - lupta împotriva exploatării și opresiunii.

Sub semnul nealinierii, al Lumii a Treia și al luptei dintre țările în curs de dezvoltare și cele industrializate, în ultimii douăzeci de ani s-a format treptat un front naționalist mondial pentru a lupta împotriva exploatării și a opresiunii. Național-

socialismul este extrem de critic față de activitățile acestui front mondial în starea sa actuală. Am explicat în detaliu motivele acestui fapt în capitolul despre comunitatea ariană a națiunilor.

Este adevărat că ura noastră față de sistemele dominante din Est și Vest ne face să vedem în frontul naționalist mondial un posibil aliat împotriva sionismului, capitalismului și comunismului. - Pe de altă parte, însă, nu trebuie să ne aflăm brusc de partea greșită a frontului în lupta rasială, sprijinind cererile țărilor în curs de dezvoltare și grăbind astfel sfârșitul rasei albe. Aici ne confruntăm cu un conflict de interese care poate fi rezolvat numai dacă nu tratăm țările în curs de dezvoltare ca pe o singură entitate, ci stabilim cu unele dintre ele relații speciale care sunt în interesul nostru reciproc.

De exemplu, ar fi fost corect, în sensul rasei albe, dacă SUA ar fi tratat cu bun simț America Centrală și de Sud și ar fi dezvoltat-o în continuare, în loc să o lase să degenereze în mizerie pentru a o putea exploata apoi în mod confortabil. O Europă condusă de Germania trebuie să evite această politică criminală față de popoarele din habitatul său și să dobândească o relație specială cu acestea.

Cu toate acestea, spațiul nostru de viață cuprinde întreaga Europă, lumea arabă, Persia și Turcia, iar ideea de imperiu este potrivită pentru a stabili un nou front naționalist mondial al acestor popoare. O alianță strânsă între Occident și Orient se poate transforma în cea mai puternică putere de pe pământ. Islamul este singura forță spirituală care nu contrazice nicăieri național-socialismul și fascismul, ci completează aceste idealuri.

Cunoștințele și standardele tehnice ale Europei și rezervele naturale ale Orientului vor asigura împreună prosperitatea în această regiune și o vor face permanentă. Opresiunea și exploatarea de către bandiții internaționaliști vor fi de domeniul trecutului. Cercul de viață euro-arab este puterea mondială a viitorului.

3. A treia cale - lupta împotriva capitalismului și comunismului.

Cu toate acestea, unitatea spațiului de viață euro-arab nu va fi doar o putere de reglementare, ci și o contrapondere ideologică la materialism. Național-socialismul și islamul nu numai că au în comun antisionismul lor hotărât, dar sunt, prin urmare, unite și în poziția lor împotriva capitalismului și comunismului. Este interesant faptul că cererea național-socialistă de rupere a robiei față de dobândă își găsește corespondentul în poruncile Profetului Mahomed. Dar economia bazată pe dobândă se află în centrul sistemului economic capitalist.

Poziția anticomunistă de bază a lumii islamice este, de asemenea, de necontestat. Nimeni nu ar trebui să se lase înșelat de influența temporară puternică a Uniunii So-

vietice în această regiune:

Națiunile arabe au fost nevoite să apeleze la URSS, deoarece SUA, controlate în totalitate de sioniști, sprijină unilateral statul evreu. Dar există o mare dezamăgire față de ajutorul ezitant și indecis al comuniștilor. O Germanie național-socialistă va fi capabilă să rupă rapid influența sovietică în lumea islamică, deoarece este un aliat credibil și curajos.

4. logica geopolitică.

Ideea imperială a unității dintre Occident și Orient își are fundamentele în tradiția istorică. Națiunile din această regiune au dușmani comuni - sionismul, capitalismul, comunismul - și își recunosc punctele de contact ideologic - naționalismul, völkisch, socialismul nemarxist. Aceasta este ceea ce am stabilit până acum. Luate împreună, toate acestea sugerează deja comunitatea celor două cercuri culturale. Factorul decisiv va fi însă logica geopolitică:

Regiunea - Europa de Vest și de Est, Turcia, Iran și Arabia - are toate caracteristicile unui spațiu de viață sigur și promițător. Omul și tehnologia, economia și industria, agricultura și materiile prime, cultura și civilizația, tradiția și interesele comune, cunoașterea și experiența. Totul este prezent într-un grad ridicat și poate duce la o nouă înflorire într-o unitate fructuoasă. Acesta este habitatul natural al germanilor. În calitate de moștenitori ai Romei, popoarele germanice sub conducerea germană își iau din nou în serios misiunea istorică. Occidentul și Orientul aparțin împreună.

Național-socialismul și islamul sunt pilonii noului imperiu. Un imperiu european se ridică din nou, se transformă într-un imperiu mondial și asigură viitorul poporului nostru!

Desigur, această dezvoltare va trebui să aibă loc pe o perioadă lungă de timp. În acest context, formulez în mod deliberat idei pe termen lung, fără a ține cont de șansele actuale de realizare. La urma urmei, este vorba de dezvoltarea unor obiective pentru următorul mileniu și de a da sens și speranță vieții noastre naționale și etnice. Răspunsul la necesitatea de a asigura un spațiu vital suficient pentru poporul german constă în crearea unui imperiu european a cărui bază nu va mai fi catolicismul, așa cum a fost odată, ci național-socialismul.

Interesul Europei Occidentale în ideea imperială este acela de a asigura aprovizionarea cu materii prime și de a recâștiga poziția Europei în lume. Pentru Europa de Est, ideea imperială este calea spre eliberarea de constrângerile inumane ale bolșevismului. Pentru lumea islamică, este șansa de a găsi o cale de a ieși din sărăcie și înapoiere, de a se elibera de asupritorii capitaliști și comuniști și

de a conduce Islamul spre o nouă înflorire. Popoarele germanice, slave și mahomedane au astfel, fiecare pentru sine, un interes în a avea o legătură strânsă în cadrul acestei regiuni. Din acest interes comun se va naște o alianță strânsă, despre a cărei formă și contur nu suntem încă în măsură să ne pronunțăm. Noi, germanii, nu mai avem nevoie să ne cucerim spațiul vital prin forță:

La fel cum național-socialismul nu naționalizează industria, deoarece puterea sa de dispoziție asupra economiei îi este suficientă, la fel nu are nevoie să cucerească cu forța spațiul de viață dacă poporul german este oricum forța modelatoare în regiune, iar unitatea spațiului de viață euro-arab pentru care ne străduim este în interesul tuturor popoarelor implicate.

Ideea de imperiu - aceasta este o tradiție veche în istoria Occidentului și a Orientului, dar în același timp este o idee nouă, revoluționară, pentru a face față viitorului.

Am încercat să clarific ce înseamnă această idee de imperiu. Nu este vorba de prostii nostalgice sau de o învârteală ireală: este vorba de conștientizarea faptului că zona euro-arabă este habitatul natural al poporului german, că național-socialismul și islamul reprezintă împreună un factor de putere extraordinar și pot schimba lumea. În numele Romei, această unitate există de mult timp. Pentru noi, noua idee de imperiu este strigătul de luptă al noii ordini în această regiune!

